

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 6, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че договорите за продажба на тиково и балсово дърво, сключени между предприятие и потребител, съгласно които се придобива собственост върху дървета с цел добив на дървесина от тях след обработване и продажба при реализиране на печалба, и които за тази цел включват договор за наем и договор за услуга, следва да се считат за „договор за вещно право върху недвижима вещь или за наем на недвижима вещь“ по смисъла на тази разпоредба?

⁽¹⁾ ОВ L 177, 2008 г., стр. 6.

Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 12 ноември 2020 г. — DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-596/20)

(2021/C 35/47)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: DuoDecad Kft.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, параграф 1, буква в), член 24, параграф 1 и член 43 от Директива 2006/112 на Съвета ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че получателят на лицензия за ноу-хау — дружество, установено в държава членка на Съюза (в случая по главното производство — в Португалия) — не предоставя на крайните потребители услугите, достъпни на определен интернет сайт, така че той не може да бъде получател на услугата по техническа поддръжка на това ноу-хау, извършвана като подизпълнител от данъчнозадължено лице, установено в друга държава членка (в случая по главното производство — в Унгария), като това данъчнозадължено лице предоставя тази услуга на лицензодателя, установен в последната държава членка, при положение че лицензополучателят:
  - а) разполага със служебни помещения, наети в първата държава членка, с компютърно и офис оборудване, със собствен персонал и със значителен опит в областта на електронната търговия и има собственик със значителни международни връзки и управител, квалифициран в областта на електронната търговия;
  - б) е получил въпросното ноу-хау, което отразява процесите на функциониране на интернет сайтовете и тяхното съвременяване, дава мнения в това отношение, предлага изменения в посочените процеси и ги одобрява;
  - в) е получател на услугите, които данъчнозадълженото лице предоставя въз основа на това ноу-хау;
  - г) редовно получава доклади относно извършените от подизпълнителите доставки на услуги (по-специално относно трафика на интернет сайтовете и плащанията, извършени от банковата сметка);
  - д) регистрира на свое име домейните, които позволяват достъп до сайтовете през интернет;
  - е) е посочен на интернет сайтовете като доставчик на услугата;
  - ж) сам извършва управителните действия, насочени към запазване на популярността на интернет сайтовете;

- з) сам сключва от свое име необходимите за предоставянето на услугата договори с партньори и подизпълнители (по-специално с банките, които предлагат обслужване на плащания с банкови карти в интернет сайтове, със създателите на достъпното на интернет сайтовете съдържание и с уебмастерите, които промотират съдържанието);
- и) разполага с цялостна система за получаване на приходите от предоставяната на крайните потребители услуга, в това число банкови сметки, изключително и пълно право на разпореждане с посочените сметки, база данни с крайните потребители, която позволява да им бъдат издавани фактури за предоставената услуга, и собствена компютърна програма за фактуриране;
- й) посочва на интернет сайтовете, че физическият център за обслужване на клиенти е в собственото му седалище в първата държава членка, и
- к) е дружество, независимо както от лицензодателя, така и от унгарските подизпълнители, натоварени с изпълнението на определени технологични процеси, описани във въпросното ноу-хау,

като също така се има предвид, че: i) изложените по-горе обстоятелства са потвърдени от съответния административен орган в първата държава членка, в качеството му на орган, компетентен да констатира тези обективни и проверими от трети лица факти; ii) обективна пречка за предоставянето на услугата в другата държава членка чрез интернет сайтовете е обстоятелството, че установеното в тази държава членка дружество няма достъп до доставчик на платежни услуги, който да гарантира получаването на направено в интернет сайта плащане с банкова карта, поради което установеното в тази държава членка дружество никога не е извършвало доставки на услугата, достъпна на интернет сайтовете, нито преди, нито след разглеждания период, и iii) дружеството лицензополучател и свързаните с него предприятия са получили произтичащи от функционирането на интернет сайта печалби, които като цяло са по-големи от разликата, която следва от прилагането на данъчната ставка в първата и във втората държава членка?

- 2) Трябва ли член 2, параграф 1, буква в), член 24, параграф 1 и член 43 от Директивата за ДДС да се тълкуват в смисъл, че лицензодателят — дружество, установено в другата държава членка — предоставя на крайните потребители услугите, достъпни на определен интернет сайт, поради което той е получател на услугата по техническа поддръжка на въпросното ноу-хау, предоставяна от данъчнозадълженото лице като подизпълнител, като това данъчнозадължено лице не предоставя тази услуга на лицензополучателя, установен в първата държава членка, при положение че лицензодателят:
  - а) разполага със собствени ресурси, състоящи се само от едно наето помещение и от един компютър, използван от управителя;
  - б) има като собствени служители само един управител и един правен съветник, който работи на непълно работно време няколко часа седмично;
  - в) е сключил само един договор — този за развитие на въпросното ноу-хау;
  - г) разпорежда притежаваните от него имена на домейни да бъдат регистрирани от лицензополучателя на негово име в съответствие със сключения с последния договор;
  - д) никога не е посочван като доставчик на въпросните услуги пред трети лица, по-специално пред крайните потребители, пред банките, които предлагат обслужване на плащания с банкови карти в интернет сайтове, пред създателите на достъпното на интернет сайтовете съдържание и пред уебмастерите, които промотират съдържанието;
  - е) никога не е издавал свидетелстващи документи относно достъпните на интернет сайтовете услуги, освен фактурата за лицензионното възнаграждение, и

ж) не разполага със система (като банкови сметки и друга инфраструктура), чрез която да се получават приходите от предоставяната чрез интернет сайтовете услуга,

като също така се има предвид, че съгласно решение от 17 декември 2015 г., *WebMindLicenses* (C-419/14, EU:C:2015:832), сами по себе си не изглеждат решаващи фактите, че управителят и едноличен собственик на дружеството лицензодател е съзателят на разглежданото ноу-хау и че същото това лице е оказвало влияние или е извършвало контрол върху развитието и използването на посоченото ноу-хау и върху доставката на основаващите се на него услуги, така че физическото лице, което е управител и собственик на дружеството лицензодател, е също така и управител и/или собственик на търговските дружества подизпълнители — и в крайна сметка на дружеството жалбоподател — които съдействат при предоставянето на услугата като натоварени от лицензополучателя подизпълнители, осъществявайки съответните вече посочени функции?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Satversmes tiesa (Латвия), постъпило на 13 ноември 2020 г. — AS „Pilsētas zemes dienests“/Latvijas Republikas Saeima

(Дело C-598/20)

(2021/C 35/48)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Satversmes tiesa

Страни в главното производство

Подател на искането за установяване на противоконституционност: AS „Pilsētas zemes dienests“

Оран, приел спорния акт: Latvijas Republikas Saeima

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли освобождаването от данък върху добавената стойност на сделките по отдаване под наем на недвижими имоти, предвидено в член 135, параграф 1, буква л) от Директива 2006/112/ЕО (¹) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, да се тълкува в смисъл, че посоченото освобождаване се прилага спрямо принудителното отдаване под наем на земя?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, тоест ако принудителното отдаване под наем на земя е освободено от данък върху добавената стойност, то тогава, когато във всички останали случаи отдаването под наем на земя подлежи на облагане с данък върху добавената стойност, не противоречи ли такова освобождаване на един от принципите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, а именно на принципа на неутралитет на данъка върху добавената стойност?

(¹) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 13 ноември 2020 г. — UAB „Baltic Master“/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Дело C-599/20)

(2021/C 35/49)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: UAB „Baltic Master“

Отговорник: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos